

İkinci Şua'nın sıkıntılı bir zaman yazıldığı ifade ediliyor, ama hem Üstad zevk aldığını söylüyor, hem de bizler çok zevk alıyoruz; bu nasıl mümkün oluyor?

İnsanın, biri maddi, diğeri manevi olmak üzere iki bedeni vardır. Maddi beden malum, cesedimizdir, maddi ortamlara göre zevk ve elem duyar. Manevi bedenimiz ise kalp, ruh, akıl ve vicdan gibi manevi azalardan mürekkep bir mahiyettir.

Maddi beden sıkıntı içinde iken, manevi beden inşirah ve rahatlık içinde olabilir. Bir çok büyük zat, Allah için maddi sıkıntı çekmekten lezzet duymuştur. Burada elemi çeken maddi beden iken, lezzeti duyan manevi bedendir.

Mesela bir evliya, nefsinin ıslah ve terbiye sadedinde yapmış olduğu riyazet ve çilede maddi bedeni müthiş bir sıkıntı ve elem içinde iken, gönül dünyası gayet inşirah ve rahat içinde olabiliyor. Bu manayı akla yaklaştırmak için Risale-i Nur'da geçen bir hadiseyi nakledelim:

"Bir zaman, Hazret-i Gavs-ı Âzam (k.s.) Şeyh Geylânî'nin terbiyesinde, nazdar ve ihtiyare bir hanımın birtek evlâdı bulunuyormuş. O muhterem ihtiyare, gitmiş oğlunun hücreğine, bakıyor ki, oğlu bir parça kuru ve siyah ekmek yiyor. O riyazattan zaafiyetiyle, validesinin şefkatini celb etmiş. Ona acımış. Sonra Hazret-i Gavs'ın yanına şekvâ için gitmiş. Bakmış ki, Hazret-i Gavs, kızartılmış bir tavuk yiyor. Nazdarlığından demiş:"

"Yâ Üstad! Benim oğlum açlıktan ölüyor; sen tavuk yersin!"

"Hazret-i Gavs tavuğa demiş: 'Kum biiznillâh!' O pişmiş tavuğun kemikleri toplanıp tavuk olarak yemek kabından dışarı atıldığını, mutemet ve mevsuk çok zatlardan, Hazret-i Gavs gibi kerâmât-ı harikaya mazhariyeti dünyaca meşhur bir zâtın bir kerameti olarak, mânevî tevatürle nakledilmiş. Hazret-i Gavs demiş: 'Ne vakit senin oğlun da bu dereceye gelirse, o zaman o da tavuk yesin.'"

"İşte, Hazret-i Gavs'ın bu emrinin mânâsı şudur ki: Ne vakit senin oğlun da ruhu cesedine, kalbi nefesine, akli midesine hâkim olsa ve lezzeti şükür için istese, o vakit leziz şeyleri yiyebilir."(1)

Bu olaydan çıkarmamız gereken hisse, **maddi beden sıkıntı çekmeden, manevi**

---

beden inşirah ve lezzete ulaşamaz. Üstad Hazretlerine Risale-i Nurların ikram ve ihsan edilmesinde maddi sıkıntı ve elemelerin payı büyüktür. Yani bu dünya imtihan ve tecrübe yeri olduğu için, iki nimet genel itibari ile beraber verilmiyor. Üstad Hazretlerinin maddi olarak çekmiş olduğu sıkıntı ve belalar bir çeşit riyazet ve tecrübe kabilindedir, ama neticesinde manevi bir inşirah ve Risale-i Nurlar meydana gelmiş. Biz maddi hazlara ve lezzetlere talip olursak, manevi inşirahı pek duyamayız.

Son olarak Üstad Hazretlerin şu ifadeleri maksadı özetler mahiyettedir:

"Onu tanıyan ve itaat eden, zindanda dahi olsa bahtiyardır. Onu unutan, saraylarda da olsa zindandadır, bedbahttır. Hattâ bir bahtiyar mazlum, idam olunurken bedbaht zâlimlere demiş: 'Ben idam olmuyorum, belki terhis ile saadete gidiyorum. Fakat, ben de sizi idam-ı ebedî ile mahkûm gördüğümünden sizden tam intikamımı alıyorum.' Lâ ilâhe illâllah diyerek sürur ile teslim-i ruh eder."(2)

Dipnotlar:

(1) bk. [Lem'alar, On Dokuzuncu Lem'a.](#)

(2) bk. [Şualar, On Birinci Şua, Altıncı Mesele.](#)